

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21052/2024
16.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Вукашин Влајковић, адвокат из ..., ради заштите права својине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 585/24 од 04.07.2024. године, у седници одржаној 16.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 585/24 од 04.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 585/24 од 04.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1388/23 од 21.05.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и наложено туженој да на зиду купатила своје стамбене зграде која се налази на кп бр ... КО Ваљево наспрам стамбене зграде тужиле стојеће на кп бр ... КО Ваљево, затвори вентилациони отвор пречника 110 мм, који се налази на 110 цм висине мерено од коте пода, као и да спречи отицање атмосферских, отпадних и свих других вода са своје парцеле ка парцели тужиле, тако што се обавезује да олучне веритикале са своје помоћне зграде укопаним цевима повеже са градском канализацијом и да атмосферске воде са своје парцеле и отпадне воде са чесме која се налази на спољном зиду њене стамбене зграде каналетама или затвореним цевима каналише у правцу градске канализације. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка у износу од 62.300,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 585/24 од 04.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено правноснажном пресудом је заштита права својине, односно захтев власника непокретности за чинидбом у смислу затварања вентилационог отвора и спречавање отицања атмосферских, отпадних и свих других вода са парцеле тужене ка парцели тужиље. Правноснажна одлука о усвајању тужбеног захтева донета је применом Закона о основама својинскоправних односа и Правилника за парцелацију, регулацију и изградњу. Имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници ради чинидбе, у циљу заштите права својине, а да одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања чија правилност не може бити разлог да се дозволи одлучивање о посебној ревизији, то Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је применом одредбе члана 404. став 2. истог закона одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе поднета је 13.07.2023. године, а у тужби је означена вредност предмета спора 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић